

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

27. března 2019*

„Kasační opravný prostředek – Subvence – Dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Číny – Konečné vyrovnávací clo – Nařízení (ES) č. 597/2009“

Ve věci C-237/17 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 8. května 2017,

Canadian Solar Emea GmbH, se sídlem v Mnichově (Německo),

Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., se sídlem v Changshu (Čína),

Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., se sídlem v Luoyang (Čína),

Csi Cells Co. Ltd, se sídlem v Suzhou (Čína),

Csi Solar Power Group Co. Ltd, dříve Csi Solar Power (China) Inc., se sídlem v Suzhou,

zastoupené J. Bourgeoisem a A. Willemsem, avocats, jakož i S. De Knopem a M. Meulenbeltem, advocaten,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky),

přičemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

Rada Evropské unie, zastoupená H. Marcos Fraile, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s N. Tuominen, avocată,

žalovaná v prvním stupni,

Evropská komise, zastoupená T. Maxian Ruschem, J.-F. Brakelandem a N. Kuplewatzkym, jako zmocněnci,

vedlejší účastnice v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda sedmého senátu vykonávající funkci předsedy čtvrtého senátu, K. Jürimäe, C. Lycourgos (zpravodaj), E. Juhász a C. Vajda, soudci,

* Jednací jazyk: angličtina.

generální advokát: E. Tančev,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se společnosti Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd a Csi Solar Power Group Co. Ltd, dříve Csi Solar Power (China) Inc. (dále jen „Csi Solar Power“), domáhají zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 28. února 2017, *JingAo Solar a další v. Rada* (T-158/14, T-161/14 a T-163/14, nezveřejněný, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2017:126), v části, v níž Tribunál uvedeným rozsudkem zamítl jejich žalobu znějící na zrušení prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1239/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2013, L 325, s. 66, dále jen „sporné nařízení“), v rozsahu, v němž se použije na navrhovatelky.
- 2 Evropská komise se svým vedlejším kasačním opravným prostředkem domáhá zrušení napadeného rozsudku v rozsahu, v němž Tribunál zamítl námitku nepřípustnosti vznesenou Komisí.

Právní rámec

- 3 Článek 15 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 188, s. 93, dále jen „základní nařízení“), stanoví:

„Pokud z konečného zjištění skutkového stavu vyplývá, že existují napadnutelné subvence a jimi způsobená újma a v zájmu Společenství podle článku 31 je nutné zasáhnout, uloží Rada [Evropské unie] na návrh Komise předložený po konzultaci s poradním výborem konečné vyrovnávací clo.

Pokud Rada nerozhodne prostou většinou o odmítnutí návrhu ve lhůtě jednoho měsíce po jeho podání Komisí, je návrh Radou přijat.

[...]“

- 4 Podle článku 1 sporného nařízení se ukládá konečné vyrovnávací clo ve výši 6,4 % použitelné na čínské společnosti, které – tak jako navrhovatelky – nebyly vybrány do vzorku, avšak spolupracovaly při šetření, a které jsou uvedeny v příloze tohoto nařízení.
- 5 Článek 2 uvedeného nařízení v podstatě stanoví, že při splnění určitých podmínek je dovoz, pro nějž bylo předloženo prohlášení k propuštění do volného oběhu v případě výrobků v současnosti kódů KN ex 8541 40 90 (kódy TARIC 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 a 8541 40 90 39) a na nějž jsou vystaveny faktury společnostmi, od kterých Komise přijala závazky a jejichž názvy jsou uvedeny v příloze prováděcího rozhodnutí Komise 2013/707/EU ze dne 4. prosince 2013, kterým se potvrzuje přijetí závazku nabídnutého v souvislosti s antidumpingovým a antisubvenčním řízením týkajícím se

dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky po dobu uplatňování konečných opatření (Úř. věst. 2013, L 325, s. 214), osvobozen od antisubvenčního cla uloženého podle článku 1 téhož nařízení.

Skutečnosti předcházející sporu

- 6 Navrhovatelky jsou součástí skupiny Canadian Solar. Společnosti Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. a Csi Solar Power jsou vyvážejícími výrobci krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a článků. Společnost Canadian Solar Emea je dovozce usazený v Evropské unii, který je s uvedenými společnostmi v obchodním spojení.
- 7 Dne 6. září 2012 uveřejnila Komise v Úředním věstníku Evropské unie oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2012, C 269, s. 5).
- 8 Současně Komise dne 8. listopadu 2012 uveřejnila v Úředním věstníku Evropské unie oznámení o zahájení antisubvenčního řízení týkajícího se dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2012, C 340, s. 13).
- 9 Skupina Canadian Solar v rámci tohoto řízení spolupracovala.
- 10 Dne 23. listopadu 2012 předložily navrhovatelky žádost, aby byly vybrány do vzorku na základě článku 27 základního nařízení. Této žádosti však nebylo vyhověno.
- 11 Dne 1. března 2013 přijala Komise nařízení (EU) č. 182/2013, kterým se zavádí celní evidence dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2013, L 61, s. 2).
- 12 Dne 4. června 2013 přijala Komise nařízení (EU) č. 513/2013 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky a o změně nařízení č. 182/2013 (Úř. věst. 2013, L 152, s. 5).
- 13 Dne 2. srpna 2013 přijala Komise rozhodnutí 2013/423/EU, kterým se přijímá závazek nabízený v souvislosti s řízením o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2013, L 209, s. 26) skupinou spolupracujících čínských vyvážejících výrobců vyjmenovaných v příloze k tomuto rozhodnutí, mezi nimiž byly uvedeny společnosti Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. a Csi Solar Power společně s čínskou obchodní komorou pro vývoz a dovoz strojírenských a elektronických výrobků (dále jen „CCCME“).
- 14 Téhož dne přijala Komise nařízení (EU) č. 748/2013, kterým se mění nařízení č. 513/2013 (Úř. věst. 2013, L 209, s. 1), aby bylo zohledněno rozhodnutí 2013/423. Článek 6 nařízení č. 513/2013, ve znění nařízení č. 748/2013, mimo jiné stanoví, že při splnění určitých podmínek je v případě některých výrobků dovoz, pro nějž bylo předloženo prohlášení o propuštění do volného oběhu a na nějž jsou vystaveny faktury společnostmi, od kterých Komise přijala závazky a jejichž názvy jsou uvedeny v příloze rozhodnutí 2013/423, osvobozen od prozatímního antidumpingového cla uloženého podle článku 1 uvedeného nařízení.

- 15 Dne 27. srpna 2013 sdělila Komise základní skutečnosti a úvahy, na jejichž základě zamýšlela doporučit uložení antidumpingového cla na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Číny.
- 16 Po poskytnutí konečných informací vyplývajících z antidumpingového a antisubvenčního řízení předložili vyvážející výrobci společně s CCCME oznámení o změně původní nabídky závazku. Komise znění závazku přijala, aby odvrátila také škodlivé účinky dovozu subvencovaných výrobků. O připojení se k tomuto závazku požádala i řada dalších vyvážejících výrobků.
- 17 Dne 2. prosince 2013 přijala Rada sporné nařízení. Téhož dne přijala Rada také prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1238/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2013, L 325, s. 1).
- 18 Dne 4. prosince 2013 přijala Komise prováděcí rozhodnutí 2013/707, kterým potvrdila přijetí změněného závazku nabídnutého vyvážejícími výrobci vyjmenovanými v jeho příloze společně s CCCME v souvislosti s antidumpingovým a antisubvenčním řízením týkajícím se dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Číny po dobu uplatňování konečných opatření.
- 19 V návaznosti na podání žaloby na neplatnost ve věci, v níž byl vydán napadený rozsudek, přijala Komise prováděcí nařízení (EU) 2015/866 ze dne 4. června 2015, kterým se odvolává přijetí závazku tří vyvážejících výrobců podle prováděcího rozhodnutí 2013/707 (Úř. věst. 2015, L 139, s. 30). Podle článku 1 tohoto prováděcího nařízení se odvolává přijetí závazku mimo jiné ve vztahu ke společnostem Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. a Csi Solar Power. Uvedené prováděcí nařízení vstoupilo v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie, tedy dne 6. června 2015.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 20 Navrhovatelky vznesly na podporu své žaloby tři žalobní důvody, z nichž první vycházel z porušení čl. 10 odst. 12 a 13 základního nařízení, druhý vycházel z porušení článků 1 a 27 tohoto nařízení a třetí vycházel z porušení čl. 2 písm. c) uvedeného nařízení.
- 21 Tribunál nejprve zamítl námitku nepřípustnosti vznesenou Radou a Komisí, když dospěl mimo jiné k závěru, že přijetí nabídky závazku nemá vliv ani na přípustnost žaloby podané proti aktu, kterým se ukládá vyrovnávací clo, ani na posouzení důvodů uplatňovaných na podporu této žaloby, a že trvá zájem navrhovatelek na zrušení sporného nařízení.
- 22 Poté Tribunál posuzoval důvody vznesené navrhovatelkami na podporu jejich žaloby. První dva žalobní důvody odmítl jako nepřípustné a třetí žalobní důvod zamítl jako neopodstatněný. Na základě toho Tribunál zamítl žalobu jako celek.

Návrhová žádání účastnic řízení

- 23 Navrhovatelky svým kasačním opravným prostředkem navrhují, aby Soudní dvůr:
 - zrušil napadený rozsudek;
 - vyhověl návrhu formulovanému v prvním stupni a zrušil sporné nařízení v rozsahu, v němž se týká navrhovatelek;

- uložil žalované v prvním stupni náhradu nákladů vynaložených navrhovatelkami v řízení v prvním stupni i v řízení o kasačním opravném prostředku a rozhodl, že žalovaná v prvním stupni ponese vlastní náklady vynaložené v obou těchto řízeních;
 - rozhodl, že všichni další účastníci řízení o kasačním opravném prostředku ponесou vlastní náklady řízení, nebo podpůrně
 - zrušil napadený rozsudek;
 - vrátil věc Tribunálu, aby vydal konečné rozhodnutí, a
 - rozhodl, že o nákladech řízení v prvním stupni a řízení o kasačním opravném prostředku bude rozhodnuto v konečném rozhodnutí Tribunálu, a
 - rozhodl, že další účastníci řízení o kasačním opravném ponесou vlastní náklady řízení.
- 24 Rada navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravný prostředek a
 - uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a řízení před Tribunálem.
- 25 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravný prostředek a
 - uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení.
- 26 Komise, podporovaná Radou, svým vedlejším kasačním opravným prostředkem navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek;
 - prohlásil žalobu v prvním stupni za nepřípustnou nebo
 - podpůrně prohlásil žalobu v prvním stupni za bezpředmětnou nebo
 - ještě podpůrněji prohlásil žalobu v prvním stupni za neopodstatněnou a změnil výklad příčinné souvislosti ve smyslu článku 8 základního nařízení, jež podal Tribunál v rámci třetího žalobního důvodu v prvním stupni, a
 - uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení.
- 27 Navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr:
- zamítl vedlejší kasační opravný prostředek jako celek,
 - uložil Komisi náhradu nákladů vynaložených navrhovatelkami v řízení v prvním stupni i v řízení o vedlejším kasačním opravném prostředku a rozhodl, že Komise ponese vlastní náklady vynaložené v obou těchto řízeních, a
 - rozhodl, že Rada ponese vlastní náklady řízení.

K vedlejšímu kasačnímu opravnému prostředku

- 28 Primárním cílem vedlejšího kasačního opravného prostředku podaného Komisí je zpochybnění přípustnosti žaloby v prvním stupni; tato otázka přípustnosti předchází meritorním otázkám vzneseným v rámci hlavního kasačního opravného prostředku. Proto je třeba na prvním místě zkoumat tento vedlejší kasační opravný prostředek.
- 29 Komise, podporovaná Radou, vznáší na podporu svého vedlejšího kasačního opravného prostředku dva důvody. První důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku uplatňovaný primárně vychází z nesprávného právního posouzení spočívajícího v tom, že Tribunál měl za to, že sporné nařízení může samo o sobě mít právní následky pro navrhovatelky. Druhý důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku, uplatňovaný podpůrně, vychází z nedostatečného odůvodnění a z nesprávného právního posouzení spočívajícího v tom, že Tribunál rozhodl, že právní zájem navrhovatelek na zrušení sporného nařízení ke dni vyhlášení napadeného rozsudku nadále trvá.

K prvnímu důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

- 30 První důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku, který je uplatňován primárně, se dělí na dvě části.
- 31 V rámci první části tohoto důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku, která míří na body 38 až 44 napadeného rozsudku, Komise tvrdí, že Tribunál dostatečně neodůvodnil svůj závěr, že právní situace navrhovatelek je dotčena nikoli prováděcím rozhodnutím 2013/707, nýbrž sporným nařízením, a že Tribunál formulací tohoto závěru v každém případě porušil obecnou zásadu unijního práva týkající se institucionální rovnováhy a články 13 a 14 základního nařízení.
- 32 Komise se zprvce domnívá, že závěr Tribunálu, že je třeba požadovat zrušení sporného nařízení jakožto vhodný prostředek pro zpochybnění závěru o existenci subvencí, újmy a příčinné souvislosti, zcela opomíjí skutečnost, že navrhovatelky měly napadnout prováděcí rozhodnutí 2013/707, bylo-li jejich cílem zpochybnit tento závěr. Úvahy Tribunálu přitom podle Komise podporují pouze závěr, že žalobu lze podat buď proti spornému nařízení, nebo proti prováděcímu rozhodnutí 2013/707. Komise z toho vyvozuje nedostatek odůvodnění, neboť z napadeného rozsudku podle ní nelze dovodit, proč je nutně, a dokonce i obvykle aktem, který má být napaden, sporné nařízení, a nikoli prováděcí rozhodnutí 2013/707, z něhož ve skutečnosti vyplývají práva či povinnosti dotyčného dovozce.
- 33 Zadruhé Komise tvrdí, že Tribunál svým rozhodnutím, že žaloba musí být podána proti spornému nařízení, a nikoli proti prováděcímu rozhodnutí 2013/707, porušil obecnou zásadu institucionální rovnováhy a nechal v potaz rozdělení pravomocí mezi Radou a Komisí, jak je upraveno v člancích 13 a 14 základního nařízení. Závěr Tribunálu totiž podle názoru Komise implikuje, že toto prováděcí rozhodnutí není samo o sobě dostačující, nýbrž musí být potvrzeno nezávislými právy a povinnostmi upravenými Radou přijetím sporného nařízení.
- 34 Komise mimoto uvádí, že tyto případy nesprávného právního posouzení nemohou být napraveny závěrem formulovaným v bodě 39 napadeného rozsudku, totiž že unijní soudy „implicitně, avšak nutně“ potvrdily přípustnost žalob proti nařízením, kterými se ukládá konečné clo, podaných zúčastněnými stranami, jejichž závazek byl přijat. Komise uvádí, že jednak tato otázka vůbec nebyla v judikatuře citované v tomto bodě řešena, a jednak je tato judikatura v přímém rozporu s rozsudkem ze dne 29. března 1979, NTN Toyo Bearing a další v. Rada (113/77, EU:C:1979:91).

- 35 V rámci druhé části prvního důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že přijetí závazku je příznivým aktem, o jehož přijetí žádaly navrhovatelky a který se nedotýká jejich právní situace. Opačný závěr Tribunálu v bodě 43 napadeného rozsudku, i v případě, že by byl správný, podle Komise dokládá pouze zájem požadovat zrušení prováděcího rozhodnutí 2013/707, avšak nikoli zájem požadovat zrušení sporného nařízení. Bod 43 napadeného rozsudku podle Komise obsahuje nesprávné právní posouzení v dvojím ohledu.
- 36 Zprv uvedený bod 43 podle Komise neobsahuje žádný sled úvah, jenž by vysvětloval, proč se přijetí závazku Komisí liší od rozhodnutí Komise, jímž se prohlašuje oznámené spojení podniků za slučitelné s vnitřním trhem, od prohlášení Komise, že určitá dohoda není v rozporu s čl. 101 odst. 1 SFEU, nebo od rozhodnutí, kterým se oznámená státní podpora prohlašuje za slučitelnou s vnitřním trhem.
- 37 Zadruhé Komise tvrdí, že článek 13 základního nařízení nestanoví přijetí samostatného aktu, jakmile Komise ukončila šetření ohledně subvencí a újmy. Závěr Tribunálu přitom podle Komise vede k tomu, že společnost, která nabídne závazek, bude povinna předem napadnout rozhodnutí o přijetí závazku ještě před tím, než bude antisubvenční šetření několik měsíců poté ukončeno.
- 38 Komise pro úplnost uvádí, že bod 44 napadeného rozsudku obsahuje nesprávné právní posouzení v dvojím ohledu. Na jedné straně tvrzení Tribunálu, že sporné nařízení změnilo právní situaci navrhovatelek, pokud jde o „vyrovnávací clo na výrobky, na něž se nevztahuje závazek“, spočívá podle Komise na nesprávném právním posouzení, jehož se Tribunál dopustil při výkladu nabídky závazku nebo zkreslením důkazů, pokud by tato nabídka měla být kvalifikována jako „skutková okolnost“. Podle Komise totiž navrhovatelky neměly právo prodávat dotýčný výrobek jinak než v souladu s ustanoveními závazku, což jasně a jednoznačně vyplývá ze znění nabídky závazku. Clo tedy mělo být uloženo pouze na výrobky překračující roční objem, a nikoli na „výrobky, na něž se nevztahuje závazek“.
- 39 Na druhé straně clo na „výrobky [...] překračující roční objem“ již podle Komise bylo zahrnuto do nabídky závazku, a nejedná se tudíž o nové právo nebo novou povinnost vyplývající ze sporného nařízení.
- 40 Navrhovatelky mají za to, že první důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku je třeba zamítnout.

Závěry Soudního dvora

- 41 V rámci prvního důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku Komise v podstatě tvrdí, že se Tribunál v bodech 38 až 44 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že sporné nařízení je samo o sobě způsobilé mít právní následky pro navrhovatelky.
- 42 První část tohoto důvodu vychází v podstatě z toho, že Tribunál dostatečně neodůvodnil svůj závěr, že právní situace navrhovatelek je dotčena sporným nařízením, a nikoli prováděcím rozhodnutím 2013/707, kterým Komise přijala závazek nabídnutý vyvážejícími výrobci uvedenými v jeho příloze, mezi nimiž jsou i vyvážející výrobci náležející do skupiny Canadian Solar, a z toho, že Tribunál formulováním tohoto závěru v každém případě porušil zásadu institucionální rovnováhy.
- 43 Zprv je třeba poukázat na to, že na rozdíl od argumentů Komise Tribunál v bodech 38 až 44 napadeného rozsudku netvrdí, ani že aktem, který má být nutně, a dokonce obvykle napaden, je sporné nařízení, ani že žaloba na neplatnost měla být podána proti tomuto nařízení, a nikoli proti prováděcímu rozhodnutí 2013/707. Je tedy třeba konstatovat, že argument Komise vychází z nesprávného pochopení napadeného rozsudku. Za těchto podmínek nelze Tribunálu vytýkat, že neodůvodnil něco, co netvrdil.

- 44 Zadržé je třeba na jedné straně konstatovat, že kdyby měl být postoj Komise přijat, znamenalo by to, že by podnikům, jejichž závazek minimální dovozní ceny (dále jen „MDC“) byl Komisí přijat, bylo znemožněno napadnout nařízení, kterým jim bylo uloženo konečné vyrovnávací clo. Jak přitom Tribunál uvedl v bodě 39 napadeného rozsudku, Tribunál ani Soudní dvůr ve svých rozsudcích citovaných v uvedeném bodě nerozhodly, že žaloba na neplatnost podaná podnikem proti nařízení, kterým mu bylo uloženo konečné antidumpingové clo, je nepřijatelná z důvodu, že závazek MDC nabídnutý tímto podnikem byl Komisí přijat.
- 45 Na druhé straně je třeba poukázat na to, že se sporné nařízení nezbytně dotýká právní situace navrhovatelek, neboť kdyby takové nařízení bylo zrušeno, stala by se nabídka závazku bezpředmětnou. Právě na to přitom Tribunál poukázal v bodě 42 napadeného rozsudku.
- 46 Kromě toho je třeba připomenout, že jak vyplývá z bodů 41 a 42 napadeného rozsudku, navrhovatelky nadále podléhají vyrovnávacímu clu stanovenému ve sporném nařízení v souladu s jeho články 1 a 2, pokud jde o dovoz, který by překročil roční objem stanovený v závazku MDC.
- 47 V tomto kontextu nemůže Komise platně tvrdit, že Tribunál porušil zásadu institucionální rovnováhy. Naopak postoj Komise, podle kterého měly navrhovatelky napadnout prováděcí rozhodnutí 2013/707, bylo-li jejich cílem zpochybnit závěry týkající se existence subvencí, by mohl být akceptován jen tehdy, kdyby Rada měla poté, co Komise přijala závazek MDC nabídnutý určitým podnikem, povinnost přijmout nařízení, kterým se ukládají konečná vyrovnávací opatření. Avšak pravomoc Rady není v tomto ohledu pravomocí vázanou, jak vyplývá z čl. 15 odst. 1 základního nařízení, podle něhož Rada návrh Komise přijme, nerozhodne-li o jeho zamítnutí.
- 48 V tomto směru je třeba připomenout, že úloha Komise je včleněna do rámce rozhodovacího procesu Rady. Jak vyplývá z ustanovení základního nařízení, je Komise pověřena vedením šetření a na jejich základě rozhodováním o tom, zda řízení ukončí, či zda v něm naopak bude pokračovat a přijme prozatímní opatření a navrhne Radě, aby přijala konečná opatření. Konečné rozhodnutí však přísluší Radě (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. března 1990, *Nashua Corporation a další v. Komise a Rada*, C-133/87 a C-150/87, EU:C:1990:115, bod 8).
- 49 První část prvního důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku je tedy třeba zamítnout.
- 50 Pokud jde o druhou část prvního důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku, podle něhož je přijetí závazku MDC aktem příznivým pro navrhovatelky, který se nedotýká jejich právní situace, na rozdíl od toho, co vyplývá z bodu 43 napadeného rozsudku, postačí uvést, že tato otázka je irelevantní, neboť aktem, vůči němuž směřuje žaloba na neplatnost, kterou Tribunál prohlásil za přípustnou, je sporné nařízení, a nikoli prováděcí rozhodnutí 2013/707, kterým Komise tento závazek přijala.
- 51 Pokud jde o oba případy nesprávného právního posouzení, jimiž je údajně stížen bod 44 napadeného rozsudku a jež Komise podle svých slov uvádí pouze pro úplnost, pak i kdyby byly prokázány, nemohou vzhledem k tomu, co vyplývá z bodů 41 až 48 tohoto rozsudku, mít jakýkoli vliv na platnost závěru Tribunálu, že námitka nepřijatelnosti vznesená Radou a Komisí musí být zamítnuta z důvodu, že se sporné nařízení dotýká právní situace navrhovatelek.
- 52 Je třeba dodat, že Soudní dvůr již rozhodl, že unijní normotvůrce přijetím tohoto nařízení zavedl obchodní ochranná opatření, jež představují jednotný celek či „soubor“ a jejichž účelem je dosažení společného výsledku, a sice odstranění škodlivého účinku čínského subvencování dotčených výrobků na výrobní odvětví Unie, při současném plném zachování zájmu tohoto odvětví, a že článek 2 uvedeného nařízení není oddělitelný od jeho zbývajících ustanovení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. listopadu 2017, *SolarWorld v. Rada*, C-205/16 P, EU:C:2017:840, body 46 a 57).
- 53 Z toho plyne, že první důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku musí být zamítnut.

K druhému důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

- 54 V rámci druhého důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku, předloženého podpůrně, Komise podporovaná Radou tvrdí, že i kdyby se Tribunál v bodě 44 napadeného rozsudku právem domníval, že sporné nařízení změnilo právní situaci navrhovatelek, neboť pouze na základě tohoto nařízení musí navrhovatelky platit dotčené clo ze solárních panelů nad rámec ročního objemu, stala se žaloba na neplatnost podaná k Tribunálu bezpředmětnou dnem, kdy vstoupilo v platnost prováděcí nařízení 2015/866, kterým bylo přijetí závazku nabídnutého navrhovatelkami odvoláno.
- 55 Komise konstatuje, že ročního objemu dovozu dotčeného výrobku stanoveného v přijetí závazku nabídnutého navrhovatelkami nebylo před vstupem tohoto prováděcího nařízení v platnost nikdy dosaženo. I kdyby tedy navrhovatelky dovozovaly svůj právní zájem na podání žaloby z ustanovení závazku, v němž se stanoví placení cla za výrobky dovážené nad rámec tohoto ročního objemu, přestal tento zájem každopádně existovat ke dni vstupu uvedeného prováděcího nařízení v platnost, což vedlo k závěru, že se žaloba na neplatnost stala k tomuto datu bezpředmětnou. Komise tvrdí, že Tribunál v tomto směru neodpověděl na argument, jež vznesla na jednání před Tribunálem.
- 56 Komise dodává, že i kdyby se mělo za to, že Tribunál na tento argument v bodě 44 napadeného rozsudku odpověděl, jeho odpověď se netýká otázky vznesené Komisí. Právní následky přijetí závazku navrhovatelek již totiž podle Komise nemohly navrhovatelkám propůjčovat legitimní zájem na zahájení řízení právě proto, že Komise přijetí tohoto závazku vzhledem k jeho nedodržování odvolala.
- 57 Navrhovatelky se domnívají, že tento důvod musí být zamítnut, jelikož je nesrozumitelný a v každém případě irelevantní.

Závěry Soudního dvora

- 58 Je třeba poukázat na to, že zamítnutí prvního důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku vede k tomu, že musí být zamítnut i jeho druhý důvod. Ze závěrů, které vedly k zamítnutí zmíněného prvního důvodu, totiž vyplývá, že sporné nařízení má důsledky pro právní situaci navrhovatelek nezávisle na existenci prováděcího rozhodnutí 2013/707.
- 59 Okolnost, že prováděcím nařízením 2015/866 bylo odvoláno přijetí závazku nabídnutého navrhovatelkami, k němuž došlo prováděcím rozhodnutím 2013/707, přestože ročního objemu dovozu dotčeného výrobku stanoveného v tomto závazku nebylo nikdy dosaženo, nemůže mít jakýkoli vliv na zjištění, že se sporné nařízení dotýká právní situace navrhovatelek, a tedy tyto navrhovatelky mohly proti posledně uvedenému nařízení podat k Tribunálu žalobu na neplatnost, která je přípustná.
- 60 Druhý důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku je proto třeba zamítnout.
- 61 Pokud jde o návrh Komise, předložený ještě podpůrněji, aby Soudní dvůr prohlásil žalobu v prvním stupni za neopodstatněnou a změnil výklad příčinné souvislosti ve smyslu článku 8 základního nařízení, jež podal Tribunál v rámci třetího žalobního důvodu v prvním stupni, je třeba jej odmítnout jako nepřípustný, neboť není podložen žádnou právní argumentací.
- 62 S ohledem na výše uvedené úvahy musí být vedlejší kasační opravný prostředek zamítnut jako celek.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 63 Navrhovatelky se na podporu svého kasačního opravného prostředku dovolávají jediného důvodu, vycházejícího z nesprávného právního posouzení spočívajícího údajně v tom, že Tribunál v bodech 61 až 71 napadeného rozsudku po navrhovatelkách požadoval, aby prokázaly svůj právní zájem na vznesení prvního a druhého důvodu jejich žaloby na neplatnost, a v každém případě z pochybení při právní kvalifikaci skutkového stavu, neboť navrhovatelky takový zájem skutečně mají.

Argumentace účastnic řízení

- 64 Navrhovatelky na prvním místě tvrdí, že se Tribunál tím, že na možnost vznést samostatné žalobní důvody analogicky uplatnil judikaturu Soudního dvora, podle níž je každý žalobce povinen prokázat svůj právní zájem na podání žaloby, a sice zájem na zrušení napadeného aktu, dopustil právního omylu, a to ze čtyř důvodů.
- 65 Zprvce jsou závěry Tribunálu podle navrhovatelek v rozporu s judikaturou Soudního dvora, která žalobkyním ukládá pouze povinnost prokázat zájem na zrušení napadeného aktu.
- 66 Navrhovatelky mimoto tvrdí, že Tribunál neučinil žádný rozdíl mezi prvním a druhým důvodem žaloby na neplatnost na straně jedné a situacemi, kdy je žalobní důvod nepřipustný, neboť žalobce není aktivně legitimován tento žalobní důvod vznést, na straně druhé. Tyto situace, jež byly dovozeny judikaturou Soudního dvora, míří podle navrhovatelek jednak na případ, kdy se daný důvod netýká žalobce, nýbrž sleduje obecný zájem nebo zájmy práva, a jednak na případ, kdy se daný žalobní důvod týká pravidel, která – podobně jako jednacím řád určitých orgánů – nejsou určena k zajištění ochrany jednotlivcům. První a druhý důvod žaloby na neplatnost se přitom podle navrhovatelek netýkají tohoto druhu situací a Tribunál netvrdil, že by tomu tak bylo.
- 67 Zadruhé se navrhovatelky dovolávají porušení svého práva na obhajobu, neboť jim Tribunál neumožnil vznést žalobní důvody, jež považovaly za účelné, čímž porušil článek 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
- 68 Zatřetí mají navrhovatelky za to, že i kdyby mělo být připuštěno, že byly povinny prokázat svůj právní zájem na vznesení prvního a druhého důvodu žaloby na neplatnost, závěr Tribunálu, že jsou tyto důvody nepřipustné, porušuje jejich právo na účinnou právní ochranu zakotvené v článku 47 Listiny. Navrhovatelky totiž byly povinny podat žalobu na neplatnost ve lhůtě stanovené v čl. 263 šestém pododstavci SFEU, aby zabránily promlčení svých práv, neboť v opačném případě by jim s ohledem na judikaturu vycházející z rozsudku ze dne 9. března 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), hrozilo, že budou připraveny o možnost zpochybnit platnost sporného nařízení před soudem členského státu v rámci žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce.
- 69 Navrhovatelky v této souvislosti připomínají, že podle Tribunálu je jejich právní zájem na vznesení prvních dvou důvodů žaloby na neplatnost hypotetický, což s sebou nese to, že kdyby jejich zájem na vznesení těchto důvodů vznikl po uplynutí lhůty dvou měsíců stanovené v čl. 263 šestém pododstavci SFEU, ztratily by možnost obrátit se na soud. Taková situace je podle navrhovatelek o to problematičtější, že jedna z navrhovatelek, a sice společnost Canadian Solar Emea, by jakožto dovozce mohla kdykoliv zpochybnit platnost sporného nařízení před vnitrostátním soudem, kdyby nebyla v obchodním spojení s ostatními navrhovatelkami, které jsou vývozci.
- 70 Začtvrté navrhovatelky tvrdí, že Tribunál porušil jejich právo být vyslechnuty, neboť otázka přípustnosti prvních dvou důvodů žaloby na neplatnost nebyla před Tribunálem dostatečně diskutována. Tato otázka totiž podle navrhovatelek nebyla ani nadnesena Radou a Komisí v průběhu písemné části

řízení, ani nebyla podrobně diskutována na jednání před Tribunálem, což navrhovatelkám znemožnilo prokázat, že vyrábějí, vyvážejí do Unie a dovážejí do Unie moduly pocházející z třetí země, avšak odesílané z Číny, a dovážejí do Unie moduly pocházející z Číny, avšak odesílané z třetí země.

- 71 Na druhém místě mají navrhovatelky za to, že se Tribunál dopustil pochybení při právní kvalifikaci skutkového stavu, když v bodech 66 až 70 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že nemají právní zájem na vznesení prvního a druhého důvodu žaloby na neplatnost.
- 72 Navrhovatelky tvrdí, že zaprvé z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že žalobkyně mají právní zájem na podání žaloby, aby zabránily tomu, že orgány budou opakovat chyby vycházející z nesprávného výkladu ustanovení základního nařízení, což se ostatně stalo v projednávané věci, neboť Komise přijala nové nařízení, a sice prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/366 ze dne 1. března 2017, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky po přezkumu opatření před pozbytím platnosti podle čl. 18 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 a kterým se ukončuje šetření částečného prozatímního přezkumu podle čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) 2016/1037 (Úř. věst. 2017, L 56, s. 1), kterým se prodlužuje doba platnosti sporného nařízení o dalších osmnáct měsíců a v němž se vyskytují tytéž chyby.
- 73 Zadruhé se žalobní důvody vznesené navrhovatelkami týkají rozsahu antisubvenčního šetření, který má zase vliv na napadnutelnou subvenci, újmu, příčinnou souvislost a posouzení zájmu Unie, jež Radu vedly k přijetí sporného nařízení.
- 74 Rada a Komise navrhuje, aby byl první důvod kasačního opravného prostředku zčásti odmítnut jako nepřípustný a zčásti zamítnut jako neopodstatněný a v každém případě byl zamítnut jako celek.

Závěry Soudního dvora

- 75 Předně je třeba uvést, že Tribunál v bodě 61 napadeného rozsudku správně připomněl, že podle ustálené judikatury Soudního dvora je žaloba na neplatnost podaná fyzickou nebo právnickou osobou přípustná pouze v případě, že tato osoba má právní zájem na zrušení napadeného aktu. Předpokladem takového zájmu je, že samotné zrušení tohoto aktu může vyvolat právní následky a žaloba může ve výsledku přinést straně, která ji podala, prospěch. Důkaz takového zájmu, který se posuzuje ke dni podání žaloby a je základní a prvořadou podmínkou každého návrhu na zahájení soudního řízení, musí podat žalobce (rozsudek ze dne 18. října 2018, Gul Ahmed Textile Mills v. Rada, C-100/17 P, EU:C:2018:842, bod 37).
- 76 Jak rovněž uvedl Tribunál v bodech 62 a 63 napadeného rozsudku, musí žalobcův právní zájem na podání žaloby vzniknout a trvat. Nemůže se týkat budoucí a hypotetické situace. Tento zájem na podání žaloby musí existovat ve vztahu k předmětu žaloby ve fázi jejího podání, a to pod sankcí její nepřípustnosti, a musí přetrvat až do vydání soudního rozhodnutí, neboť jinak by nemohlo být vydáno rozhodnutí ve věci samé (rozsudek ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise, C-33/14 P, EU:C:2015:609, body 56 a 57 a citovaná judikatura). Soud rozhodující ve věci může kdykoli během řízení uplatnit z úřední povinnosti nedostatek právního zájmu účastníka řízení na zachování jeho návrhu z důvodu okolnosti, která nastala po dni podání návrhu na zahájení řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. října 2018, Gul Ahmed Textile Mills v. Rada, C-100/17 P, EU:C:2018:842, bod 38).
- 77 Pokud jde o tvrzení, že Tribunál neprávem požadoval, aby navrhovatelky prokázaly svůj právní zájem na vznesení prvního a druhého důvodu jejich žaloby na neplatnost, je třeba zaprvé připomenout, že Soudní dvůr již judikoval, že žalobní důvod směřující ke zrušení je nepřípustný z důvodu nedostatku právního zájmu na podání žaloby, pokud i za předpokladu, že by byl opodstatněný, by zrušení

napadeného aktu na základě tohoto žalobního důvodu nemohlo žalobce uspokojit (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. června 2011, Evropaïki Dynamiki v. ECB, C-401/09 P, EU:C:2011:370, bod 49 a citovaná judikatura).

- 78 Přitom pokud jde o tvrzení, že se Tribunál dopustil pochybení při právní kvalifikaci skutkového stavu, je třeba uvést, že z judikatury Soudního dvora zřejmě vyplývá, že za určitých okolností může mít žalobce nadále právní zájem na zrušení aktu zrušeného jeho autorem v průběhu řízení, aby autora napadeného aktu přiměl k tomu, že v budoucnu provede odpovídající změny, a zabrání tak nebezpečí, že se protiprávnost, kterou je tento akt údajně postižen, v budoucnu zopakuje (rozsudek ze dne 6. září 2018, Bank Mellat v. Rada, C-430/16 P, EU:C:2018:668, bod 64).
- 79 Avšak případné přetrvávání tohoto zájmu, aby bylo zabráněno tomu, že orgány budou opakovat chyby vycházející z nesprávného výkladu ustanovení unijního práva, nelze připustit v situaci, kdy žalobcův právní zájem na podání žaloby nikdy neexistoval.
- 80 Pokud tedy navrhovatelky ke dni podání žaloby na neplatnost neprokázaly svůj právní zájem na vznesení prvních dvou žalobních důvodů, přičemž tento zájem musí být v souladu s judikaturou citovanou v bodech 75 a 76 tohoto rozsudku posuzován ke dni, kdy byla žaloba podána, a nemůže se týkat budoucí a hypotetické situace, nemohou tento zájem odůvodnit s poukazem na nezbytnost zabránit tomu, aby orgány opakovaly chyby vycházející z nesprávného výkladu ustanovení unijního práva.
- 81 Pokud jde o tvrzení, že první a druhý důvod žaloby na neplatnost musí být prohlášeny za přípustné, neboť se týkaly rozsahu antisubvenčního šetření, je třeba uvést, že toto tvrzení nemůže obstát. Skutečnost, že se tyto důvody meritorně týkají dílčích aspektů tohoto šetření, jako je subvence, újma nebo příčinná souvislost, nemůže totiž sama o sobě implikovat přípustnost těchto žalobních důvodů v situaci, kdy navrhovatelky neprokázaly právní zájem na vznesení uvedených důvodů.
- 82 Z toho plyne, že s odkazem na judikaturu Soudního dvora citovanou v bodech 75 a 76 tohoto rozsudku dospěl Tribunál v bodě 71 napadeného rozsudku právem k závěru, že první dva důvody žaloby na neplatnost musí být odmítnuty jako nepřípustné.
- 83 Pokud jde zadruhé o argument, že Tribunál porušil článek 47 Listiny, je třeba připomenout, že s ohledem na ochranu, kterou tento článek přiznává, není cílem tohoto článku změnit systém soudního přezkumu stanovený Smlouvami, a zejména pravidla přípustnosti přímých žalob k unijnímu soudu, jak vyplývá i z vysvětlení k tomuto článku 47, které je podle čl. 6 odst. 1 třetího pododstavce SEU a čl. 52 odst. 7 Listiny třeba zohlednit pro účely jejího výkladu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. října 2013, Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Parlament a Rada, C-583/11 P, EU:C:2013:625, bod 97 a citovaná judikatura).
- 84 Je tudíž třeba konstatovat, že ochrana přiznaná článkem 47 Listiny nevyžaduje, aby jednotlivec mohl bez jakékoli další podmínky podat žalobu na neplatnost proti unijním legislativním aktům přímo k unijnímu soudu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. října 2013, Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Parlament a Rada, C-583/11 P, EU:C:2013:625, bod 105).
- 85 Za těchto podmínek nemohou navrhovatelky platně tvrdit, že požadavek prokázat právní zájem na uplatňování důvodu znějícího na zrušení je v rozporu s jejich právem na účinnou právní ochranu zakotveným v článku 47 Listiny.
- 86 Pokud jde dále o tvrzení, že Tribunál porušil právo navrhovatelek být vyslechnuty, jež vyplývá z tohoto článku Listiny, je třeba konstatovat, že navrhovatelky nezpochybňují, že na jednání před Tribunálem vedly jednotlivé zúčastněné strany diskusi o námitce nepřípustnosti předložené Radou stran prvních

dvou žalobních důvodů znějících na zrušení. Navrhovatelky tedy nemohou platně tvrdit, že jim Tribunál neumožnil prodiskutovat všechny právní aspekty rozhodující pro výsledek řízení či předložit nezbytné důkazy na podporu jejich postoje.

- 87 Pokud jde zatřetí o argument, že s ohledem na judikaturu vyplývající z rozsudku ze dne 9. března 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), brání závěry Tribunálu navrhovatelkám obrátit se na soud, vznikl-li jejich právní zájem na vznesení prvního a druhého žalobního důvodu po uplynutí dvouměsíční lhůty stanovené v čl. 263 šestém pododstavci SFEU, postačí uvést, že v takovém případě by dotčená judikatura v zásadě nepředstavovala překážku tomu, aby navrhovatelky mohly takovéto důvody vznést před vnitrostátním soudem.
- 88 Z předchozích úvah vyplývá, že jediný důvod kasačního prostředku i kasační opravný prostředek jako celek musí být zamítnuty.

K nákladům řízení

- 89 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný.
- 90 Článek 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 téhož jednacího řádu, stanoví, že se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 91 Vzhledem k tomu, že společnosti Canadian Solar Emea, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. a Csi Solar Power neměly v řízení o hlavním kasačním opravném prostředku úspěch a Rada a Komise požadovaly náhradu nákladů řízení, je důvodné těmto společnostem uložit náhradu nákladů řízení souvisejících s uvedeným kasačním opravným prostředkem.
- 92 Podle čl. 140 odst. 1 jednacího řádu, jenž se na základě čl. 184 odst. 1 téhož jednacího řádu použije též na řízení o kasačním opravném prostředku, ponese Komise, která vstoupila do řízení o hlavním kasačním opravném prostředku jako vedlejší účastnice, vlastní náklady řízení.
- 93 Vzhledem k tomu, že Komise neměla v řízení o vedlejším kasačním opravném prostředku úspěch a společnosti Canadian Solar Emea, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. a Csi Solar Power požadovaly náhradu nákladů řízení, je důvodné uložit Komisi náhradu nákladů řízení souvisejících s vedlejším kasačním opravným prostředkem.
- 94 Podle čl. 140 odst. 1 jednacího řádu, jenž se na základě čl. 184 odst. 1 téhož jednacího řádu použije též na řízení o kasačním opravném prostředku, ponese Rada, která vstoupila do řízení o vedlejším kasačním opravném prostředku jako vedlejší účastnice, vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

- 1) **Kasační opravné prostředky se zamítají.**
- 2) **Společnostem Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd a Csi Solar Power Group Co. Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení souvisejících s hlavním kasačním opravným prostředkem.**
- 3) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení související s hlavním kasačním opravným prostředkem.**
- 4) **Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení souvisejících s vedlejším kasačním opravným prostředkem.**
- 5) **Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení související s vedlejším kasačním opravným prostředkem.**

Podpisy.